

színházi esték

★ A MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORISMERTETŐJE ★

Kitüntetettjeink

Április 4-e alkalmából színházunk több tagja is kitüntetésben részesült.

A 60. évét betöltött Csapó János érdemes művésznünk egész eddigi életműve elismeréseként a Munka Erdemrend ezüst fokozatát kapta meg. A magas kitüntetést Egerben, a megyei tanács székházában vette át. A díjátadás színhelyében is kifejezésre jutott az ünnepelt bensőséges érzelmi kötődése Egerhez. Amíg a történelmi múltú városnak önálló színházi társulata volt, annak közösségében tanúsította ragaszkodását a város ihlető környezetéhez. Amióta pedig Miskolcot és Egert együtt szolgálja a hírében megizmosodott közös társulatban, azóta is a hazajárás örömeivel készült és készül minden egri fellépésére.

★

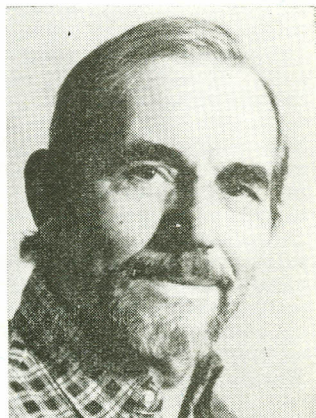
Itthoni környezetben, a színházunkban rendezett bensőséges házi ünnepségen vette át a Szocialista Kultúráért kitüntetést Balogh Erzsébet rendezőasszisztens és Bregyán Péter színművész. Balogh

Erzsébet 1956 óta tagja színházunk közösségének. Sokoldalú segítőtársa a rendezőknek, magától értetődően veszi le vállukról a rendezés szervezési és adminisztratív feladatait, hogy kizárólag a színpadi alkotó tevékenységre koncentrálhassanak. Szervezőkészsége, pedagógiai érzéke kiválóan érvényesült olyan sokszereplős, bonyolult scenikai megoldásokat sürítő produkciókban, mint amit például a Peer Gynt vagy Az ember tragédiája megkívánt.

★

Bregyán Péter még csak harmadik éve — 1981 óta — tagja társulatunknak, de a fiatal művész már próbatevő főszerepekben váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Olyan emlékezetes alakítások kötődnek nevéhez, mint a Csépetáté Chioggiában szerelmes halászlegénye, Az Agónia bonyolultan összetett szerető figurája, vagy most, Az ember tragédiája Ádámja.

★

Csapó János

Negyedik ünnepeltünk, Homonnai Bálint, az asztalostár vezetője, aki a Kiváló Munkáért kitüntetést kapta, egyike színházunk legrégebbi műszaki vezetőjének. Példamutatón lelkiismeretes szakember, s a fiatal szakmunkások nevelésében is jelesedik.

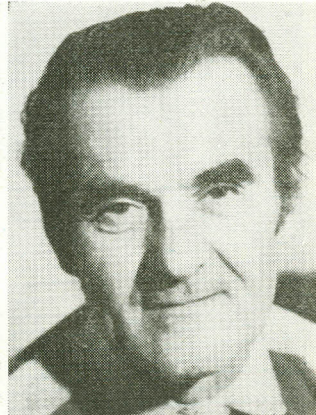
Bregyán Péter

Balogh Erzsébet

Homonnai Bálint

Don Quijote a kendertilón

Hogy kerül egy keréken járó kendertiló A búsképű lovag miskolci színpadára?

— Úgy, hogy átlényegül Don Quijote lovává. Ilyen varázslat a mesékben igen csak megesik a mindennapi használati tárgyakkal — magyarázza Szűcs János rendező. — A mi előadásunk olyasféle, mint egy falusi néptáncgyűttes játéka, amelyben például a lóca szolgál paripának. A mókázó legény arra pattan fel, s legény és lóca együtt táncol. Gyurkó László „népszínházi” előadásra szánt színpadi példázata a vásári komédiákkal egyestvér, Sebő Ferenc hozzá komponált zenéje pedig egyenest kínálja a táncos jellegű mozgásokat a darab előadásához.

— A darab gondolata az író sugallata szerint az, hogy Don Quijote újra meg újra feltámad az egymást váltó történelmi korokban és ismételten megéli halhatatlan kalandjait. A mi színpadunkon a magyar történelemben támad életre a Búsképű lovag, úgy

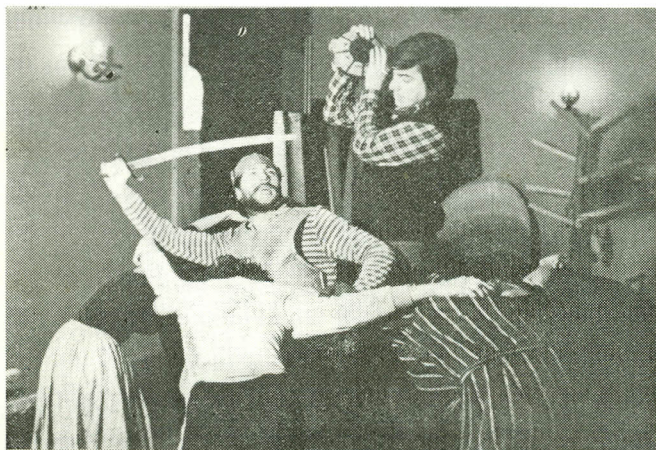
1946 táján, természetesen a tőle elválaszthatatlan fegyverhordozójával és személyi mindenésével, Sancho Pansával együtt. Azonmód bele is vetik magukat az akkori magyar történelmi kavargásba, követve az idő folyása szerint történelmünk nem mindig könnyen követhető kanyarulatait. Sancho Pansa, a népi józan ész megtestesítője hiába igazitaná a vélt történelmi szerepétől megmámorosodott gazdája irányjelző dárdáját a járható, követhető út iránt — a dárdahegy jobbra-balra kileng, buktató kátyúkba, útvesszőkbe vezeti követőit. A groteszk csetlés-botlás látványa ellenállhatatlanul neveléses.

— Nem titkolt szándékunk, hogy kinevettessük, ami mai látásmódunkkal már nem több, mint nevetnivaló a közelmúltunkból. Vallom, a nemzeti felnőttség joga, hogy felismerjük: nem kegyelemsértés, hanem az egészség jele önnön történelmünk

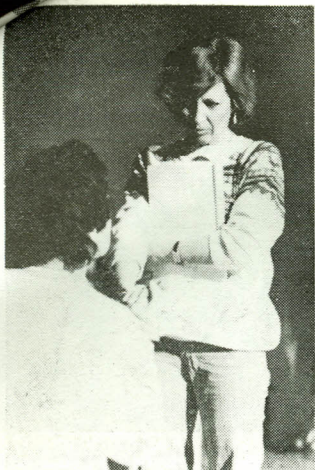

groteszk epizódjain jóízűen nevetni.

Naponta tapasztalhatjuk, hogy a mai tizen- és huszonevesek ebből az időtávtól már merőben másképp látják, minősítik szüleik, nagyszüleik nemzedékének, az akkori részvevőknek „világraszólónak” szánt, érzett történelmi próbálkozásait, gyakori szelmalomharcait. Mi éppen ezeket a más látású fiatalokat szeretnénk jobban bevonni a játékkunkba azzal is, hogy az ő generációjukból való szószóló vezeti fel s kommentálja a „történelmi” jeleneteket, az ő fülüknek ismerős hangvételű mai nótákban. És az ő kortársaik, a velük egy gondolatvilágú fiatalok alakítják a színpadi történet „hőseit” is. Már az első próbákon kitészett, mennyire kedvére veszi a lapot ebben a játékfelfogásban a Búsképű lovag: Gáspár Tibor, az ötletekből kifogyhatatlan Sancho Pansa: Szirtes Gábor, a luxustalicskán utazó feketekereskedő: Somló István, s valamennyi színpadi játékos. És reméljük, kedvére lesz a közönségnek is.

Pofonok próbája

Milyen megismételhetetlenül érdekes — mert viszszaíráshozhatatlanul egyszerű — például egy asztali próba a színházban. Kiváltképpen akkor, ha az előadásra kiválasztott darab olyan különleges, mint az, „Aki a pofonokat kapja”.

Szöke István rendező a szerzőt, Leonyid Andrejevet, a századelő modern orosz íróját a próbán szemtől szembe való közelségbe idézi. Bemutatja a sokoldalú alkotónak londoni nagykövetségünk segítségével meghozatott, a Leeds-i University Gallery gyűjteményében őrzött — ma már szenzációszámba menő színes fotóit, aztán az expresszív hatású színpadterveit is. Máris benne élnek a mostani szereplők az andrejevi vibráló légkörben. Aztán cirkuszi bűvész módjára — hiszen az „Aki...” egy képzeletbeli cirkusz világában bogozza az emberi aréna bonyodalmaival — elővarázsol egy Andrejev írta levelet, a női főszereplő Consuella játékos színésznőhöz szólót. Nálunk Fráter Kata a címzett. És a színésznő (kezében a szerepkönyvvvel) fokról fokra halad a sze-

repértelmezésben, mert Andrejev és a rendező együtt irányítják a lépteit.

— Ez a kis műlovarnó (akit cinikus apja kiárusít a legtöbbet ígérőnek) csak látszatra naív, s bábként engedelmes. Lényegében antik istennő, hozzá méltatlan korban, aki mégis képes önfeláldozó hőssé magasztosulni.

De van üzenete Andrejevnek — Szöke István tolmácsolásában — a férfífo-szereplőhöz is, „Akihoz” (ő kapja számlálatlanul a pofonokat), a rejtélyes önkéntes bohóchoz. S hogy Bregyán Péter még inkább érezze, miért épp ő alkalmas erre a szerepre itt, a szeme elé tartja a rendező annak az orosz színésznek a fényképét, akit annak idején maga az író javasolt a színházigazgató-nak.

— Jé, mennyire hasonlít Péter hozzá! — hangzik a mellette ülők véleménye.

— És nemcsak külsőleg! — fűzi hozzá a rendező. — Neked is képesnek kell lenned a színpadi magne-

tikus hatásra, mert „Aki” az, aki felemeli Consuella lelkét.

Közben beérkezik a próbára Fekete Mária jelmeztervező. Bemutatja első vázlatait az érdekelteknek.

Timár Éva (a cirkusz-igazgató felesége, oroszlanidomár) találó megjegyzése:

— A jelmezzel szét kell választani a darabban a „bentieket” (a cirkusz tagjait) és a kintről jötteket, a „civil” szereplőket.

Polgár Géza (cirkusz-igazgató) frappáns kiegészítése:

— A darab szerinti próbajelmez és a fellépőruha között az a különbség, hogy felragyog a jelmez is, amikor a szereplő fellépésre indul.

Szöke István ennél a mondatnál köti össze a próbát az indító beszélgetéssel:

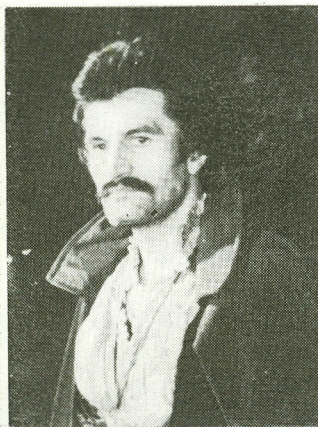
— Azt is meg kell szívlelni Andrejev tanácsaiból, hogy lázas lelkesedés nélkül nem lehet igazi előadást létrehozni. Ez a próbafolyamat minden mozzanatára érvényes.

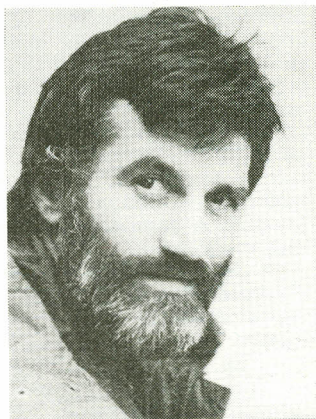
Deszka és vászon

A csodálatosan szép, csinos, fiatal színésznőről utólag kiderítik, hogy egy kicsikét butácska, s színpadérzékét a harangöntő hajdú szakértelmével mérik. Hasonló kelepcébe (szaknyelven szólva skatulyába) férfiszínész is kerülhet. A szent átlagolás Prokrusztész ágya s vágya méretre igazít mindent. Körtvélyessy Zsolt nem átlagos ember, s átlagos mércével nem mérhető művész. Leginkább az előítéletekkel kellett megküzdnie. A 187 centiméter magas, 82 kilogramm súlyú „bel ami”, akár fotómódel is lehetett volna, vagy biztosítási ügynök. Ő a nehezebbet választotta. Színésznek állt. Kisebb képességű pályatársainál éppen adottságai miatt kellett jobban gyürkőznie a sikerért.

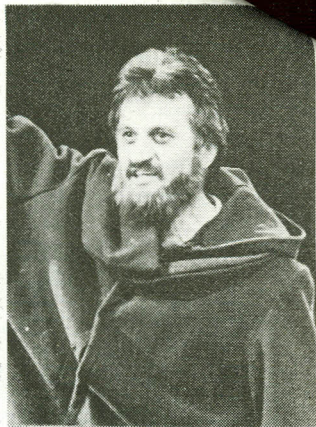
Azért merem dicsérni markáns férfiasságát (ritka ez a mai magyarszínpadon!), mert már túljutott az olcsó hízelgéstől hagymázos kamaszkoron, s félszáznál több főszerepen.

A 43. születésnapján beszélgettem vele. A klubban pezsgőt bontatott, s merengve jegyezte meg, hogy éppen nyugdíjba megy, amikor a lánya balagni fog. Őszinte, mint egy nyitott tenyér. Kezdetben az jelentette számára a sikert, ha az utcán utánafoordultak a lányok. Aztán Szeged, Békéscsaba, Kecskemét után rádöbrent arra, hogy semmit sem

tud. Amatőr maradt, a szó legigazibb értelmében. Sohasem volt maradéktalanul elégedett magával. Egy-egy jelenetre nem az ügyelő hívja be; ott vár, hallgat, figyel a kulisszák mögött. Mindene a színház. A naponkénti újrateremtés, a naponkénti megméretés. Minden produkció egyszeri és megismételhetetlen. Játéka beszédes volt a Néma leventében is, s az Úr szólt belőle Az ember tragédiájában. Jó szezont zárhat, de még nincs vége az évadnak.

A film persze egészen más. A világot jelentő deszkánál a vászon népszerűségben, pénzben többet hoz, de kevesebbet jelent. Nem a mellőzött ember keserű önigazolása ez. Körtvélyessy Zsolt a külföldi filmekben legtöbbször foglalkoztatott magyar színész. Világsztárokkal dolgozhatott együtt. Nem ő jelentkezett. Kiválasztották. Koszt, kvartély, valutában fizetett gázzal. Egy sokrészes filmben sokat forgatott az NSZK-ban. A nyáron Párizsba készül. A Károlyi Mihályról szóló filmben (A vörös grófnő) játszik.

A családban senki sem volt színész. De majd mindenki színészkedett. Nemcsak Thália papjai álmodnak szerepekben. A családi krónikák mellékkönyvében feljegyeztetett, hogy Körtvélyessy Zsolt, miskolci illetőségű színművész dédapja annak idején 150-szer látta a Faustot, egyszer, úri kedvében, három napon át vendégül látta a színház tánckarát...

Brackó István

Egy kislány hegedül

A teremtek kezdetétől ott volt a mennyei karban ez a gyermekangyal hegedős. Csak eddig nem vette észre. Az ember tragédiája egyetlen rendezője sem az égi sokadalomban. A mostani miskolci rendezésig kellett várnia, hogy kiteljesíthesse szerepét.

Amikor a kortalanul fiatal Ádám egyetlen éjszaka egyidőssé válik az egész emberiséggel, álmában átélve az emberi történelem minden megésett és lehetséges tragédiáját, s ráébred iszonyatosan nyomasztó felelősségére: ahhoz, hogy egyáltalán vállalni merje, a minden bekövetkezhető tudatában, az élet folytatását, ahhoz sovány biztató az Úr leereszkedő vigaszigéje. Ekkor lép önálló akcióba a gyermekangyal, előlegezve Ádámnak születendő gyermeke, s valamennyi eljövendő gyermek szívmengető látványát. És ajándékkul adja a döbbenetes némaságban megszólaló emberi zenét. Aki olyan átlényegülten érezteti meg Ádámmal a zene életmegtartó erejét: egy kilencesztendő lányka, Székely Hajnalka, a miskolci 3-as számú Általános Iskola harmadikos tanulója. Hajnalka képes azonosulni magával a zenével, ahogy szinte testetlenül átlebeg a színpadon, s belefeledkezve játszik a hattyúnyakú különös hegedűn — úgy, ahogy a tragédia írójának méltó költőutóda az igazi művészetet jellemezte: „...aki szépen kimondja / a rettenetet, azzal föl is oldja.”

(BERECZ)

Miskolci Nemzeti Színház

Déryné utca 1.

Jegypénztár: 15-680

DÁTUM	ELŐADÁS	BÉRLET	KEZDETE
1. kedd	AZ EMBER TRAGÉDIÁJA	Csortos	19.00
2. szerda	AZ EMBER TRAGÉDIÁJA	Bérletszünet	19.00
3. csütörtök	AZ EMBER TRAGÉDIÁJA	Upor	17.00
4. péntek	ROMEO ÉS JÚLIA	Bérletszünet	19.00
5. szombat	ROMEO ÉS JÚLIA	Bérletszünet	19.00
6. vasárnap	ROMEO ÉS JÚLIA	Bérletszünet	19.00
7-9-ig:	Nincs előadás		
10. csütörtök	AKI A POFONOKAT KAPJA	Egyetemi	19.00
11. péntek	AKI A POFONOKAT KAPJA	Bemutató	19.00
12. szombat	AKI A POFONOKAT KAPJA	Csiky	19.00
13. vasárnap	AKI A POFONOKAT KAPJA	Szigligeti	19.00
14. hétfő	Nincs előadás		
15. kedd	AKI A POFONOKAT KAPJA	Ibsen	19.00
16. szerda	AKI A POFONOKAT KAPJA	Shakespeare	19.00
17. csütörtök	AKI A POFONOKAT KAPJA	Schiller	19.00
18. péntek	AKI A POFONOKAT KAPJA	Csehov	17.00
	AKI A POFONOKAT KAPJA	Molière	20.00
19. szombat	AKI A POFONOKAT KAPJA	József Attila	15.00
20. vasárnap	ROMEO ÉS JÚLIA	Bérletszünet	19.00
21. hétfő	Nincs előadás		
22. kedd	AKI A POFONOKAT KAPJA	Gárdonyi	19.00
23. szerda	AKI A POFONOKAT KAPJA	Radnóti	19.00
24. csütörtök	AKI A POFONOKAT KAPJA	Goldoni	19.00
25. péntek	AKI A POFONOKAT KAPJA	Ady	17.30
26. szombat	ROMEO ÉS JÚLIA	Bérletszünet	15.00
27. vasárnap	ROMEO ÉS JÚLIA	Bérletszünet	19.00
28. hétfő	Nincs előadás		
29. kedd	AKI A POFONOKAT KAPJA	Arany János	19.00
30. szerda	AKI A POFONOKAT KAPJA	Petőfi	19.00
31. csütörtök	AKI A POFONOKAT KAPJA	Madách	19.00
JÚNIUS			
1. péntek	AZ EMBER TRAGÉDIÁJA	Molière	19.00
2. szombat	AKI A POFONOKAT KAPJA	Upor	15.00

Miskolci Nemzeti Színház

Leonyid Andrejev:
AKI A POFONOKAT KAPJA

Színmű 2 részben

Fordította: **Maráz László**

Zene: **Novák János**

Szereplők:

Consuella, műlovornő (a cirkusz
színpadján:

„A tangó királynője lóháton”) .
Mancini gróf, Consuella apja .
Aki, a Briquet cirkusz bohóca (a
cirkusz színpadján: „Aki a pofon-
okat kapja”)
Zinida, oroszlánszelidítő, Briquet
felesége

Briquet, cirkuszigazgató
(Briquet papa)

Alfréd Besano, zsoke
Egy úr

Regnard báró
Jackson, bohóc
(„Jackson napja”)
Tili)
Tuli) zenebohócok

Thomas
Angelika
Karmester
Csupas
Második
Henry

Fráter Kata
Körtvélyessy Zsolt

Bregyán Péter

Tímár Éva
Jászai-díjas,
érdemes művész
Polgár Géza
Jászai-díjas
Mihályi Győző
Simon György
Jászai-díjas,
érdemes művész
Matus György

Teszary László
Kuna Károly
Bánó Pál
Szegedi Dezső
Farkas Szilvia
Sárosi Attila
Bodor László
Farkas Sándor
Pécskay Tibor

A Briquet cirkusz artistái
Díszlettervező: **Kerényi József** Ybl-díjas m. v.
Jelmeztervező: **Fekete Mária**
Rendezőasszisztens: **Vajda Attila**
Rendezte: **SZÖKE ISTVÁN**

Madách Imre:

AZ EMBER TRAGÉDIAJA

Dramai költemény 2 részben

Zenét szerelte: **Mártha István**

Ádám
Éva
Lucifer
Bregyán Péter
Molnár Zsuzsa
Blaskó Péter
Jászai-díjas

További szereplők: **Körtvélyessy Zsolt**, **Gáspár Tibor**,
Major Zsolt, **Szirtes Gábor**, **Teszary László**, **Kuna Ká-
roly**, **M. Szilágyi Lajos**, **Máhr Ági**, **Matus György**, **Ab-
raham István**, **Dóczy Péter**, **Somló István**, **Fráter Kata**,
Várkonyi Szilvia, **Körmöczy Tamás**, **Varga Tamás**, **Sár-
kány János**, **Milviusz Andrea**, **Farkas Sándor**, **Szaba-
dos Ambrus**, **Csabai János**, **Szegedi Dezső**, **Önöd**
László, **Bús Erika**, **Makra Ildikó**, **Pintér Ilona**, **Oravetz**
Mária, **Farkas Szilvia**, **Zsiga László**, **Mixtay Péter**,
Krivjanszky István.

Díszlettervező: **Csiszár Imre**, Jászai-díjas

Jelmeztervező: **Szakács Györgyi**

Koreográfus: **Szigeti Károly** m. v.

Zenei munkatárs: **Kalmár Péter**

Rendezőasszisztens: **Balogh Erzsébet**—**Mixtay Péter**

Rendezte: **CSISZÁR IMRE**, Jászai-díjas

Shakespeare:

ROMEO ÉS JULIA

Tragédia két részben

Fordította: **Mészöly Dezső**

Zene: **Mártha István** és a **Mandel kvartett**

Szereplők:

Mihályi Győző, **Igó Éva** Jászai-díjas, **Tímár Éva** Já-
szai-díjas, érdemes művész, **Matus György**, **Nagy Ré-
ka** m. v., **Szirtes Gábor**, **Kuna Károly**, **Gáspár Tibor**,
Sallós Gábor, Jászai-díjas, **Pintér Ilona**, **Csapó János**
érdemes művész, **Teszary László**, **Major Zsolt**, **Hidvégi**
Elek, **Sárkány János**, **Somló István**, **Varga Tamás**, **Szaba-
dos Ambrus**, **Bánó Pál**, **Krivjanszky István**, **Zsiga**
László, **Csabai János**.

Díszlettervező: **Szikora János**. Jelmeztervező: **Szakács**
Györgyi. Vivőmester: **Pintér Tamás** m. v.

Festő: **Veress Attila**

Rendezőasszisztens: **Vajda Attila**

Rendezte: **Szikora János**

Kamaraszínház

Gyurkó László:

A BÜSKÉPU LOVAG,
DON QUIJOTE DE LA MANCHA SZÖRNYÜSÉGES
KALANDJAI
ES GYÖNYÖRÜSZEP HALALA

Játék két részben, zenével
Zenét szerelte: **Sebő Ferenc**

Szereplők:

A búsképű lovag, Don Quijote
de la Mancha **Gáspár Tibor**
Szolgája és tanítványa,
Sancho Pansa **Szirtes Gábor**
A lantos **Gruiz Anikó**
Szende hűg, Nászasszony
Bábjátékos **Máhr Ági**
Pap, Kalmár, Bábjátékos **Somló István**
Csendő, Nászúr,
Oroszlános szolga **Varga Tamás**
Menyasszony, Szolgálólány **Pirisi Edit**
Elhagyott szerető, Kalmáregéd,
Csapos, Ficsur **Major Zsolt**
Vőlegény, Gazda, Fogadás,
Kalmáregéd, Ficsur **M. Szilágyi Lajos**
Szókött szolgálólány,
Kalmáregéd, Ficsur,
Oroszlános szolga **Sárkány János**
Oroszlán, Kalmáregéd, Ficsur **Krivjanszky István**
I. nyoszolyólány **Hajducsek Györgyi**
II. nyoszolyólány **Tar Gabriella**

Díszlettervező: **Gergely István**

Jelmeztervező: **Vágvölgyi Ilona** m. v.

Koreográfus: **Krivjanszky István**

Zenei munkatárs: **Kalmár Péter**

Rendezőasszisztens: **Mixtay Péter**

Rendezte: **SZÜCS JÁNOS**

Előadások: 9., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18. és

19-én este 7 órakor a Kamaraszínházban

(Kossuth u. 11.)

Színházi levél

Kedves Direktorkám!

Magyar klasszikus nagyszerű, meg-hökkentően eredeti rendezésben jelent meg legutóbb színházunk színpadán. Madách Imre művének láttán az jutott eszembe, hogy nem árt néha nap-jaink szellemében, a mához szólva értelmezni a százéves mondanivalókat. Elvégre ha időtálló, akkor a ma embe-réhez, mai láttatásban is szólhat.

Ebben a levélben én is valami múlt-századi képet próbálok újrafesteni mos-tani színfoltokkal. Ahogy egyre többet fordulok meg a színpadok mögött, nem-csak a színházzal, mint műhellyel ismerkedtem meg (és próbáltam meg-örökíteni legutóbb), hanem a színészek és a többi színházi dolgozó műhely utáni életével is. Előadás után, vagy délelőtti próbák idején van a színház-nak egy robottól mentes oázisa: a ne-gyedik emeleti klub, ahol a munka minden öröme, bánata lecsapódik egy-egy pohár mellett, ahol a színészek és a műszakiak magánemberek — amíg a próba, vagy az előadás tempója meg-engedi.

Hol itt a múlt század és hol a ma-gyar klasszikus, akinek példájára hi-vatkozom? — kérdezheti, Kedves Di-rektorkám. Nos, van nekünk egy klasz-szikusunk, aki sokat írt már klubról — igaz, hogy politikai klubról. Az író: Mikszáth Kálmán. Az én kortársaim című könyvében hosszan elidőzött a „nagy palóc” pártjának, a Szabadelvű Pártnak klubjában. Ezt a könyvet for-gattam a napokban újra és — ahogy lapjairól elémlépdelt a tiszta kálmáni-világ nem egy politikusa, ahogy jár-káltak, paroláztak, húzták, fricskáz-ták egymást amúgy barátian — hirtelen átalakult a régi, szélesplamagos, úri kaszinó kis asztalokkal, külön tv-szobával és (ami nem lényegtelen) bár-pulttal — színházi klubbá. A szakál-las, frakkos, szmokingos képviselő urak helyét farmernadrágos, nem egyszer ma is szakállas művész urak foglalták el és — ami már modern — farmernad-rágos hölgyekkel is benépesült a klub,

mert ide már mindkét nembeli eljár — nem úgy mint Mikszáth világában.

Karoljunk hát egymásba kedves Ol-vasóm, sétáljunk be ebbe a klubba. Bemehetünk a lépcsőház felől, kissé barangolva a többfordulós folyosón, amíg a bejárathoz érünk. Azon a szű-kebb lépcsőn is felmehetünk persze, amely a színpadtól vezet közvetlenül a klub bárpultjához, de kerülhetünk a főlépcsőtől az irodák felé, és azokat el-hagyva vagy a tv-szobába fordulha-tunk, vagy a klub biliárddal felszerelt egyik társalgóján át juthatunk a kvar-terkálzó éttermi részhez, ahonnan is-mét a bárpulthoz érünk. (Elvégre inni is kell valamit!) Akik a Lulu előadá-sán az egyik nézőtérről elindulva vé-gigsétáltak a klubon át a másik néző-térre — igazolhatják: pontos térképet rajzoltam.

A bárpult az első gyülekezőhely, ha a színész a színpadról, a közvetlen lép-csőn felballag a klubba. Magas bér-székeken ülnek itt a színészek, vagy álldogálnak a falnak támaszkodva, ke-zükben pohárral, szendviccsel és a pult másik oldalán örökmozgó fürgeséggel szolgálja ki a rendelőket Márkus Mag-di, a büfé vezetője hűsészes Sancho Pansája, a bájos Tündike segítségével. A hölgyek jól főznek és kedves mo-solyukkal minden látogatót megfőz-nek. Engem például minden alkalom-mal újra.

A klub kis asztalainál oldódik fel az előadás utáni feszültség és a tekintélyt, a népszerűséget ebben a világban ép-pen úgy mutatja, hányan vesznek kö-rül valakit egy asztalnál, mint ahogy Mikszáth korában is lemérhető volt a klubban egy-egy miniszter népszerűsége az őket körülvevő képviselők köré-nek nagyságából.

És, hogy pletykáljak is valamit: a Lulu átvonuló közönségéből egy urat úgy megbabonázott a színészklub han-gulata, hogy azután minden este csen-desen ott feledőgött késő éjszakáig.

Hogy a feledéget mit szolt hozzá? — Ez már családi belügy.

MÁTE IVAN

BÜCSÜ GYÁRFÁS IMRÉTŐL

Színházunk és a színházi közönség is gyászolja a 67 éves korában, hosszú betegség után elhunyt Gyárfás Imrét, Miskolc kulturális közéletének jeles személyiségét. Hivatásos pedagógusként, majd újságíróként és a Magyar Rádió Miskolci Stúdiója vezetőjeként évtizedeken át szoros kapcsolatok fűzték a színházhoz. Alapos felkészültségről tanúskodó elemző írásokban tájékoztatta, orientálta a nagyközönséget színházunk művészi tevékenységéről, előremutató törekvéseiről. Közvetlenül az új bemutatók után elsőként minősítette értő, átérzett rádiókommentárjaiban a hallgatókat a színház produkcióiról. Arnyalatosan kifejező beszédmódja, írásainak igényes, fordulatos stílusa, gondolatgazdagsága megmarad olvasói, hallgatói emlékeztében.

SOLTI BERTALAN HALÁLÁRA

A magyar színház- és filmművészet markáns egyénisége távozott egy nagy nemzedék sorából a 71 éves korában elhunyt Solti Bertalan Kossuth-díjas, érdemes művész személyében. Több mint fél évszázadot töltött a hazai színjátszás szolgálatában. Színészi pályája Miskolcon kezdődött, a század harmadik évtizedében. Még kamaszként lépett először színpadra, s a mesterségre nevelés iskolája volt számára az itt töltött öt esztendő. Itt izmosodott meg eredeti tehetsége, s tette képessé arra, hogy hosszú művészi pályáján jóval több mint ezer szerepet eljátszhasson. Ízes, szép beszéde átélte jellemábrázoló képességgel társult. Sal-

Hírek

langmentes stílusa, természetessége főként drámai szerepekben érvényesült. Egész élete közhasznú kulturális szolgálatban telt el.

ANDREJEV-KIÁLLÍTÁS

Az Aki a pofonokat kapja bemutatása alkalmából érdekes kiállítását láthat közönségünk színházunkban a sokoldalú szerző fotótörténeti jelentőségű korabeli színes felvételeiből, amelyeket a londoni magyar nagykövetség közreműködésével az eredeti fotókat őrző leeds-i University Gallery kölcsönzött erre az eseményre. Ezenkívül Andrejev életére, működésére fényt vető egyéb fotók és dokumentumok is szerepelnek a kiállításban.

SZENTENDREI RENDEZÉS

A szentendrei nyári játékokon az idén Csiszár Imre, színházunk művészeti vezetője rendezti Goldoni Két új szolgája című komédiáját. Az előadás szereplői is színházunk művészei. Truffaldinót, a főszereplőt Szirtes Gábor alakítja, Pantalone szerepében Körtvélyessy Zsolt, Clericeként Fráter Kata, Florindóként Bregyán Péter, Beatriceként Molnár Zsuzsa lép fel. Fontos szerep jut Matus Györgynek, Gáspár Tibornak, Teszáry Lászlónak s a főiskoláról most hozzánk szerződő Oláh Bódi Évának is.

RÁDIÓ- ÉS TÉVÉFELVÉTEL

A Magyar Rádió április 7-én és 8-án hangfelvételen rögzítette színházunk Romeo és Júlia előadását. Az országos érdeklődést kiváltott produkciót május 8—9-én pedig a televízió is felveszi, egy későbbi adás számára.

BERLINI TANULMÁNYÚT

Nyugat-Berlinben május közepétől a hónap végéig színházi fesztivált rendez-

nek. A fesztivál vezetőisé-
gének meghívására Csizsár
Imre, színházunk művésze-
ti vezetője, Szőke István
rendezőnk és Rátky György
dramaturg részt vesz a
rangos nemzetközi rendez-
vényen, majd Berlinben, az
NDK fővárosában tanulmá-
nyozza az ottani színházi
életet.

FILM- ÉS TÉVÉSZEREPEK

A legutóbbi hónapokban is rendszeresen foglalkoztatták különféle mozifilmek és televíziós játékokban színházunk művészeit. Igó Eva többek között az ismét idehaza forgató világhírű rendező, Radányi Géza új filmjében, az Appassionata-ban kapott rangos szerepet. Részt vett ezenkívül a Palásthy György rendezte Kálmán Imre életfilm felvételein, aztán a Redl ezredes című produkcióban, a Láthatatlan ember, s A férfi, akiből tal lett című televíziós filmekben, és szerepelt a Családi kör műsorában.

Blaskó Pétert az Eszmélés és Az ezüst korona című mozifilmekben, a tévé számára készült Radnóti-filmben, az Örökké élni, a Míg új a szerelem, a Caligula helytartó televíziós produkciókban láthatja majd a nagyközönség. Horváth Zsuzsa a Szalkai Sándor rendezte televíziós film felvételein szerepelt. Timár Éva — akit mostanában a Faustus doktor boldogságos pokoljárása tévésorozatban láthatunk a képernyőn — újabb televíziós filmben, a Gárdos Péter rendezte Urastisten című produkcióban is szerepet kapott. Zsolnai Júlia az Eszmélésben, Várkonyi Szilvia a tévé Császárok című filmjében forgatott. Körtvélyessy Zoltán a Vörös grófnő filmprodukcióban — rendezője Kovács András — és a Titkos ügynök című tévéfilmben szerepel. Az utóbbiban kapott szerepet Csizsár Imre, Bánó Pál és Szabados Ambur is.

A VOLAGDAI DRÁMAI SZÍNHÁZ
IGAZGATOJA MISKOLCON

Április 15-én érkezett Miskolcra Borisz Abramovics Livsic, a Vologdai Allami Színház igazgatója, akinek négynapos borsodi programjában elsősorban a színház szerepét. Megtekintette Az ember tragédiája előadását és mint színháztörténeti szakember is, elismeréssel szolt a mûvészek teljesítményéről, a produkció értékeiről.